

គ្រូនិទសិស្ស - រឿងនិទានឡាវ

នេះជារឿងនិទានឡាវ ស្តីពីលោកសង្ឃចាស់មួយអង្គ មានសិស្សម្នាក់ឈ្មោះកែវ។ ព្រឹកមួយ លោកគ្រូបាន ហៅសិស្សមកប្រាប់ «អី កែវ! ព្រឹកនេះ ឯងមិនបាច់ ទៅតាមអញដើរវិញ្ញាណបាតទេ! ឯងនៅបោសប្រាសទាំង ក្នុងទាំងក្រៅកុំឱ្យស្អាត! អាឯងនេះចំណែកម្ចិលផេះ ចាំ ឱ្យតែអញឆ្អឹងដូចចន្ទៈ ... មើលចុះ សុទ្ធតែអាចម៍មាន់ឱ្យ ពាស! បោសប្រាសឱ្យស្អាតរឺយ តែអញមកវិញ ឃើញ

មានអាចម៍មាន់ អញឱ្យឯងស៊ីហើយរឺ...» ផ្តាំហើយលោកគ្រូក៏និមន្តចេញទៅវិញ្ញាណបាតទៅ។ លុះលោកគ្រូត្រលប់មកពីវិញ្ញាណបាតវិញ ឃើញសុទ្ធតែអាចម៍មាន់ស្តេកស្តុះលើសពីព្រឹកទៅទៀត លោក ខ្វល់ខ្វាច់ណាស់ ក៏ស្រែកហៅ «កែវ! អញឱ្យឯងបោសធ្លាក់ឱ្យស្អាត ម្តេចអាចោលម្សៀតឯងមិនធ្វើ?» កែវរត់ចេញពីក្នុងកុដិមកទទួលលោកគ្រូ «ខ្ញុំព្រះករុណាបោសហើយតើ លោកគ្រូ» លោកគ្រូស្រែកសម្តី «អាឯងស្មានថាអញខ្ញុំកុដិមក កែវ! មើល សុទ្ធតែអាចម៍មាន់ឱ្យពាស!» កែវស្រែកបែបក្តាប់ «ពុទ្ធា! ច្បាស់ជាអាពួកមាន់ចង្រៃអស់នោះវាលបចូលមកដុះពេលខ្ញុំព្រះករុណាជូត សម្អាតខាងក្នុងកុដិហើយ លោកគ្រូ!»

«មិនបាច់ដោះសាទេ កែវ! អញប្រាប់ហើយ ថាបើអញមកវិញ ឃើញអាចម៍មាន់ អញឱ្យឯងស៊ី ឥឡូវ អាឯងឆាប់ទៅស៊ីឱ្យទាល់តែស្អាតធ្លាក់ឱ្យស្អាត!» កែវធ្វើមុខជូរ វាដាក់ខ្លួនទៅលើដី ហើយលូកដៃទៅរើសអាចម៍មាន់មួយដុំមកដាក់មាត់ផ្ទប់ រួចវាស្រែកថា «យី អាចម៍មាន់ផ្អែមត្រាញ់ណាស់តើ យូរហើយកុំឱ្យតែដឹង!...» វាវាទៅរើសដុំអាចម៍មាន់ផ្សេងទៀត យកមក ទំពាស៊ីយ៉ាងរួសរាន់រីករាយ។

ឃើញសិស្សស៊ីអាចម៍មាន់ទំនងជាត្រាញ់ លោកគ្រូត្រលប់ណាស់ក៏សួរ «អាចម៍មាន់ត្រាញ់មែនឬ កែវ?» កែវជក់ស៊ីស្ទើរមិនចង់ដើបមុខឆ្លើយ «ព្រះករុណា ត្រាញ់ខ្លាំងណាស់!...» លោកគ្រូទ្រាំមិនបាន ក៏ឱនទៅរើសអាចម៍មាន់មួយដុំមកលិទ្ធសាកមើល ឃើញថាផ្អែមត្រាញ់ពិតមែន ក៏ ប្រញាប់ស្រែកឃាត់សិស្សឱ្យឈប់ស៊ី ដើម្បីទុកឱ្យលោកឆាន់តែម្នាក់ឯង។ លុះឆាន់អាចម៍មាន់អស់ហើយ លោកគ្រូក៏ប្រាប់ថាសិស្សថា «ចាប់ពីថ្ងៃនេះទៅ ចូរកែវឯងឈប់បោសអាចម៍មាន់ចោលទៀត ត្រូវទុក ឱ្យអាត្មាអញឆាន់!»

ស្តេកឡើង ពេលវិលត្រលប់មកពីវិញ្ញាណបាតវិញ លោកគ្រូក៏ប្រញាប់ប្រញាល់ចូលទៅរើសអាចម៍មាន់ដែល នៅរាយប៉ាយលើធ្លាក់កុដិ មកឆាន់ ស្រាប់តែធ្វើមុខជូរហើយស្រែកថា «ម្តេចអាចម៍មាន់ថ្ងៃនេះ មិនត្រាញ់មិន ឈ្ងុយដូចកាលពីម្សិលមិញ?» លោកគ្រូឆាន់សាកអស់ពីរ-បីដុំទៀត ទើបដឹងថាចាញ់បោកកែវស្មោះ!... កែវជាគ្រូធ្លាប់បុរិលប៉ូចខិលខូចតែបែបនេះឯង គឺកាលពីម្សិលមិញ ក្រោយដែលវាបានបោសសម្អាតទី ធ្លាក់កុដិយ៉ាងស្អាតរៀបរយហើយ វាទៅយកស្ករត្នោតកូរលាយនិងខ្លះដូងរហូតដល់ខាប់ រួចវាយកទៅបន្តក់ រាយលើធ្លាក់កុដិ ធ្វើរាងដូចអាចម៍មាន់ ត្រង់នេះមួយដុំ ត្រង់នោះមួយដុំ ... អញដឹងទើបបានជាលោកគ្រូឆាន់ទៅ មានរសជាតិត្រាញ់ពិតសា ... មិនដូចថ្ងៃនេះឯណា លោកគ្រូឆាន់អាចម៍មាន់មែនទែន! រឿងព្រេងខ្មែរយើងក៏មាននិទានអំពីគ្រូកាច-សិស្សខូចប្រហាក់ប្រហែលរឿងឡាវខាងលើហ្នឹងដែរ។

ប្រែសម្រួលដោយ៖ ប៊ុនចាន់ សុក្រសិរី